

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 109/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „Мисал“ ДОО, чији је пуномоћник Биљана Продановић, адвокат из ..., против тужених „Железнице Србије“, АД Београд и Града Сомбора, кога заступа Јавни правобранилац Града Сомбора, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Сомбору и Основног суда у Сомбору, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по тужби тужиоца „Мисал“ против туженог Града Сомбора, стварно је надлежан Основни суд у Сомбору.

Образложење

Тужилац је 21.08.2019. године, поднео тужбу против тужених ради накнаде штете. Према наводима тужбе, тужилац је претрпео материјалну штету на теретном возилу у саобраћајној незгоди у којој је шинско возило ударило у возило које је у власништву тужиоца.

Основни суд у Сомбору, решењем П 1579/19 од 26.11.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет упутио Привредном суду у Сомбору као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Сомбору је прихватио своју надлежност за суђење у спору насталог између два привредна друштва. У том смислу Привредни суд у Сомбору је решењем П 46/2020 од 26.02.2020. године раздвојио поступак по тужби тужиоца против туженог АД „Железнице Србије“ и по тужби истог тужиоца против туженог Града Сомбора.

Привредни суд у Сомбору није прихватио стварну надлежност за суђење у поступку по тужби тужиоца против туженог Града Сомбора, те је актом П 48/2020 од 26.02.2020. године, доставио предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности у предмету против туженог Града Сомбора.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...65/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање по тужби тужиоца против туженог Града Сомбора стварно и месно надлежан Основни суд у Сомбору.

Надлежност Привредног суда прописана је у члану 25. Закона о уређењу судова. Чланом 25. став 1. тачка 1) тог закона прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице које је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају реч је о спору за накнаду материјалне штете на возилу које је у власништву тужиоца проузроковане у саобраћајној незгоди. Како је поступак у овој правној ствари раздвојен у односу на туженог Град Сомбор, то нису испуњени услови за заснивање надлежности привредног суда у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, јер овај тужени није привредни субјекат, нити је спор између тужиоца и туженог Града Сомбора настао у обављању делатности тужиоца. Осим тога, нису испуњени ни услови за атракцију надлежности привредног суда у односу на туженог Град Сомбор, имајући у виду да би привредни суд био надлежан само у случају да је једна од странака физичко лице које је са странком у односу материјалног супарничарства, што у овој парници није случај.

Стога је за поступање по тужби тужиоца против туженог Града Сомбора, стварно и месно надлежан Основни суд у Сомбору.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић